

EMBER

„URUNK, VELÜNK TETT NAGY JÓTÉTEMÉNYEID FOLYTÁN, MI,
A TE MÉLTATLAN SZOLGÁID, HÁLÁVAL ELTELTEN DICSŐÍTÜNK TÉGED,
HÁLÁT ADUNK NEKED, ÉS DICSÉRJÜK, ÁLDJUK, ÉNEKELJÜK
ÉS MAGASZTALJUK A TE JÓLELKŪSÉGEDET,
ÉS SZOLGAI ALÁZATBAN SZERETETBEN KIÁLTJUK NEKED:
JÓTEVŐ ÜDVÖZÍTŐNK, DICSŐSÉG NÉKEDI!”

SZEMÁN-TÓTH TEODÓRA

Úton lévők – 22+ zarándoklat

Az egyik legérzékenyebb korosztály a fiatalok korosztálya. Különleges figyelmet kívánnak, mert már önálló véleményük és gondolataik vannak a világról és annak működéséről, szerteágazó az érdeklődési körük, éppen leválnak a szüleikről, vagy frissen leváltak, számtalan megválaszolatlan kérdés mozog a fejükben, és még sorolhatnám. A különféle közösségi vezetőknek talán a legnehezebb feladatuk a fiatalokkal való kapcsolatfelvétel, az érdeklődésfenntartás és bevonásuk a közösségi keretek közé. Miért nem olyan egyszerű? Sok oka lehet. Most emeljünk ki csak egyet!

Miért pont úton lévők?

Úgy gondolom, mindnyájan úton vagyunk, úton voltunk, és leszünk is. Ennek a korosztálynak a tagjai azonban nagy valószínűséggel megtalálták már hivatásukat, ráálltak egy útra, beállították egy adott irányba az életüket. Mégis amíg az ember él, mindig keres, és vágyódik valami igazabb, tökéletesebb felé, az Isten felé. Odafordulásunk Istenhez örökre megmarad, és így az „úton levésünk” is örök ezen a földön.

Amikor az ifjúsági összejöveteleket szervezzük, akkor az egyik feszültséget hozó pont, amikor a tizenhat éves fiatalok a harmincévesekkel egy csoportban vannak. Másképp érettek, és más problémák övezik az életüket... Az alábbiakban Salai Szabolcstól kérdezem, az „Úton lévők 22+” zarándoklat egyik szervezőjét, arról, hogy ők hogyan gondolkodtak.

Amikor az úton lévők zarándoklatát megálmodtátok, akkor mi volt az, ami motivált benneteket?

A legnagyobb motivációt a fiatalok igénye adta: örülnének, ha lenne folytatása az ifjúsági zarándoklatnak, egy kissé másképp, más formában, más körülmények között.

A három egyházmegye hierarchiával, ifjúsággal foglalkozó papjaival, munkatársaival meghallottuk ezeket a hangokat, és igyekeztünk ezeknek az igényeknek eleget tenni. Már a zarándoklat időtartama is ezt támogatja, mivel csütörtök estétől vasárnapig tart, a búcsúi Szent Liturgiával ér véget, így kevés szabadsággal megoldható a zarándoklaton való részvétel. Nagyon fontosnak tartottuk és tartjuk is, hogy az egyetemi évek végéhez érő vagy már a munka világába bekerült fiataljainkat támogassuk, tartalmas programokkal lehető-

séget adjunk a találkozásra, közös élményekre, és nem utolsósorban, hogy maguk is mindezek által Istenhez közelebb kerülhessenek, hitükben, görögkatolikus hagyományunkban elmélyülhessenek.

Mitől más a huszonekét évnél idősebb korosztály? Talán másképpen élnek meg a zarándoklatot?

Igen, úgy érzem, teljesen más igényekkel érkezett ez a korosztály a zarándoklatra. Ezeknek a fiataloknak érettebb gondolkodásmódja másfajta, letisztultabb odafordulást jelent az Istenhez és a világhoz. Már más szakaszában vannak az útkeresésnek. Amikor utunk csendes szakaszához érkezünk, a csend kézen foghatóvá vált, és ez a családi létszám jobban alkalmas a hosszabb, mélyebb beszélgetésekre, valamint az elmélkedések témái is ezekhez kapcsolódtak. Ezért úgy érzem, már az ismerkedést is nagyon jó hangulatban, tartalmasan telt.

Máriapócs volt a fizikai cél. Mondhatjuk, hogy lelkileg is vége lett július 23-án a fiatal felnőttek zarándoklatának, lesz-e folytatás?

Szeretnénk ezt a kezdeményezést tovább örizni, és ha mód van rá, hagyományt teremteni a 22+ zarándoklatnak, hogy minél több fiatal felnőtt a korosztályával együtt, egymást segítve, egy lelkiütemmel zarándokoljon a jó Isten felé. Nagyszerű élmény volt átélni, hogy mennyi segítő és nagylelkű ember van, akik pont az alkalmas időben segítségükkel, adományukkal, akár jó tanácsukkal, hozzájárultak zarándoklatunk célba éréséhez. Isten áldja őket! Úgy gondolom, Máriapócson nem lett vége július 23-án zarándoklatunknak, mert ezek az élmények, imádságok tovább élnek, hatnak életünkre, és küldetést adnak mindenkinek a saját az életébe, hogy a megtapasztaltakat továbbadják családjuknak, közvetlen vagy tágabb környezetüknek.

Hogy ne csak egyszeri találkozás legyen egy évben a 22+, szerveztünk egy utótalálkozót Miskolcra szeptember 2-ára, ahol a fiatalokkal együtt az élményeket felelevenítve, tapasztalatokat cserélve formáljuk tovább zarándoklatunk arculatát és készítjük elő a jövő évit.

Úgy gondoltam, hogy úgy a leghitelesebb ennek az új, görögkatolikus kezdeményezésnek a bemutatása, ha nemcsak a szervezők részéről, hanem a résztvevői oldalról is megszólítok valakit. Tamás Judit orvostanhallgató gondolatait olvashatjuk az alábbiakban.

A zarándoklat testi és lelki kihívás. Milyen célokkal érkezettél a zarándoklatra?

A testi és lelki kihívás mellett a legfőbb célom a hitem megerősítése volt. Hinni az Úrban, mely hit legyőz minden testi és lelki terhet. Egyetemi tanulmányaim során az Istenbe vetett hitem sokszor segített a nehéz vizsgákon.

Mitől más a huszonkét évnél idősebb korosztály?

Az ember életének talán legszebb, de egyben legnehezebb korszaka a huszonkettő és harmincöt közötti időszak. Már kialakult a világnézete az embernek, vagy dolgozik, vagy tanul. A zarándoklók között mégis a meghatározó a fiatalság és a vidámság. Sokféle életutat, személyiséget ismertem meg, mégis ami minket összekovácsolt, az az Istenbe vetett hitünk volt.

Milyen élményekkel tértél haza a 22+-os zarándoklat után?

Nagyon sok személyes kapcsolat alakult ki a zarándokló fiatalok között. Bennem mégis a legmélyebb érzést a szállást és az étkezést biztosító emberek önzetlensége és kedvessége váltotta ki. Ismeretlenként érkezünk, és szinte rokonként fogadtak minket.

Hogyan képzeljük el: az úton lévők zarándoklata fiatal felnőttek zarándoklata vagy egy fiatalos zarándoklat?

Mindkét meghatározás ötvözeteként tudnám meghatározni a kérdést. Fiatalos zarándoklat, mert a résztvevők fiatalok, és a beszélgetéseket is a fiatalokat érintő problémák jellemezték. Mégis a fiatal felnőttek zarándoklata, a hitet szolgáló, azért áldozatokat vállaló zarándoklat.

Máriapócs volt a fizikai cél. Mondhatjuk, hogy lelkileg is vége lett július 23-án a fiatal felnőttek zarándoklatának, vagy valahogy tovább folytatódnak ezek az élmények az ember életében?

Az igazi cél a hitem megerősítése volt. Bizonyítani, hogy akit a hite vezérel, legyőzhet számtalan akadályt. Bizonyítani szerettem volna, hogy mindezekre én is képes vagyok. Máriapócs pedig megerősítette a hit mélyreható és felemelő erejét. Sokunk számára ez nemcsak egy zarándoklat volt, hanem életre szóló élmény, amely sok fiatalt hozott össze. Napjainkban sok a bizonytalanság a fiatalok körül, gyakran látják reménytelennek helyzetüket. Mindenkinek javaslom e zarándoklatot, mert hitet erősít és utat mutat a helyes irányba, mely Istenhez vezet.

